

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, ID DS: qkbaa2n
posta@uouu.gov.cz, uouu.gov.cz

Čj. UOOU-02462/23-213

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl o rozkladech níže uvedených obviněných proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-02462/23-193 ze dne 7. května 2025, ve znění opravného rozhodnutí čj. UOOU-02462/23-194 ze dne 27. května 2025 (dále „rozhodnutí“) takto:

I.

Rozkladu podanému obviněnou společností

části vyhovuje, a to tak, že:

1. výrok uvedený v bodě A) II. rozhodnutí se zrušuje a řízení se v této části zastavuje,
2. ve výroku A) III. rozhodnutí se slova „pokuta ve výši 3.993.000 Kč (slovy tři miliony devět set devadesát tři tisíc korun českých)“ nahrazují slovy „pokuta ve výši 3.194.000 Kč (slovy tři miliony sto devadesát čtyři tisíc korun českých)“,
3. ve výroku A) IV. rozhodnutí se slova „povinnost nahradit náklady řízení ve výši 333 Kč“ nahrazují slovy „povinnost nahradit náklady řízení ve výši 500 Kč“,

a ve zbývajících částech se výroky uvedené v bodě A) rozhodnutí potvrzují.

II.

Výroky C) rozhodnutí se na základě rozkladu podaného společností

podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb. zrušují a řízení se v této části zastavuje.

III.

V návaznosti na výrok II. tohoto rozhodnutí se napadené rozhodnutí ve výroku B) IV. mění tak, že se slova „povinnost nahradit náklady řízení ve výši 333 Kč“ nahrazují slovy „povinnost nahradit náklady řízení ve výši 500 Kč“, ve zbývajících částech se rozklad podaný společností

██████████ v likvidaci, se sídlem ██████████ podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb. zamítá a v ostatním se výroky B) rozhodnutí potvrzují.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

/1/ Společné řízení o přestupcích vedené Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále „Úřad“) s obviněnou společností ██████████

bylo zahájeno oznámením čj. UOOU-02462/23-13 ze dne 1. června 2023. Podkladem pro toto řízení byly zejména dokumenty získané prostřednictvím kontrol vedených pod sp. zn. UOOU-02489/22 a sp. zn. UOOU-03510/21.

/2/ Správní orgán prvního stupně vyrozuměl písemnostmi ze dne 21. března 2025 čj. UOOU-02462/23-160 až UOOU-02462/23-163 všechny výše uvedené obviněné společnosti o změně popisu skutků, jichž se měly dopustit, a jejich právních kvalifikací, a vyzval je k doložení toho, že subjekty údajů uvedené v přílohách příslušných vyrozumění udělily souhlasy s předmětným zpracováním svých osobních údajů a k doložení poskytnutí informací o předmětném zpracování osobních údajů těmto subjektům údajů.

/3/ Následně po výzvě všem obviněným společnostem k vyjádření se k podkladům rozhodnutí správní orgán prvního stupně vydal napadené rozhodnutí čj. UOOU-02462/23-193 ze dne 7. května 2025, posléze doplněné opravným rozhodnutím čj. UOOU-02462/23-194 ze dne 27. května 2025.

/4/ Rozhodnutím byla ve výroku A) I. společnost ██████████ uznána vinnou tím, že jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES [dále „nařízení (EU) 2016/679“] svých klientů, nejméně z nedbalosti nebyla schopna v rozporu s čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 ke dni 6. května 2025 doložit udělení souhlasu se zpracováním osobních údajů ve vztahu ke zpracování osobních údajů, spočívajícímu v zpřístupnění osobních údajů svých klientů uložených v informačním systému ██████████ obviněným společnostem ██████████ a ██████████ pro účely nabídky finančních, investičních a obdobných produktů, k němuž došlo v období od 2. června 2020 nejméně do 1. července 2020, a jehož právním základem měl být udělený souhlas subjektů údajů ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, a to pokud jde o osobní údaje nejméně 241 subjektů údajů zpřístupněné společnosti ██████████ a 250 subjektů údajů zpřístupněné společnosti ██████████ které byly uvedeny v příloze 1 rozhodnutí, čímž porušila

základní zásadu pro zpracování osobních údajů podle čl. 7 nařízení (EU) 2016/679 a spáchala tak přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. o zpracování osobních údajů.

/5/ Výrokem A) II. byla společnost [REDAKCE] uznána vinnou tím, že jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 svých klientů nejméně z nedbalosti nebyla schopna v rozporu s čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 ke dni 6. května 2025 doložit dodržení zásady korektnosti a transparentnosti podle čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, spočívající v poskytnutí informací subjektům údajů podle čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 ve vztahu ke zpracování osobních údajů záležejícímu ve zpřístupnění osobních údajů klientů společnosti [REDAKCE] uložených v informačním systému [REDAKCE] společností [REDAKCE] pro účely nabídky finančních, investičních a obdobných produktů, k němuž došlo v období od 2. června 2020 nejméně do 1. července 2020, a to pokud jde o osobní údaje nejméně 241 subjektů údajů zpřístupněné společnosti [REDAKCE] a 250 subjektů údajů zpřístupněné společnosti [REDAKCE], které byly uvedeny v příloze 1 rozhodnutí, čímž porušila základní zásadu pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 nařízení (EU) 2016/679 a spáchala přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.

/6/ Za uvedené skutky byla společnost [REDAKCE] ve výroku A) III. rozhodnutí uložena pokuta ve výši 3.993.000 Kč.

/7/ Výrokem B) I. rozhodnutí byla společnost [REDAKCE] uznána vinnou tím, že jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 klientů obviněné společnosti [REDAKCE] nejméně z nedbalosti nebyla schopna v rozporu s čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 ke dni 6. května 2025 doložit udělení souhlasu se zpracováním osobních údajů ve vztahu ke zpracování osobních údajů spočívajícímu v použití osobních údajů klientů obviněné společnosti [REDAKCE] uložených v informačním systému [REDAKCE] obviněné společnosti [REDAKCE] pro účely nabídky finančních, investičních a obdobných produktů, k němuž došlo v období od 2. června 2020 nejméně do 1. července 2020, a jehož právním základem měl být udělený souhlas subjektů údajů ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, a to nejméně v případě 250 subjektů údajů, které byly uvedeny v příloze 2 rozhodnutí, čímž porušila základní zásadu pro zpracování osobních údajů podle čl. 7 nařízení (EU) 2016/679 a spáchala tak přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.

/8/ Výrokem B) II. rozhodnutí byla společnost [REDAKCE] uznána vinnou tím, že jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 klientů obviněné společnosti [REDAKCE] nejméně z nedbalosti nebyla schopna v rozporu s čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 ke dni 6. května 2025 doložit dodržení zásady korektnosti a transparentnosti podle čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, spočívající v poskytnutí informací subjektům údajů podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 ve vztahu ke zpracování osobních údajů klientů obviněné společnosti [REDAKCE] v období od 2. června 2020 do 1. července 2020, a to pokud jde o osobní údaje nejméně 250 subjektů údajů, které byly uvedeny v příloze 2 rozhodnutí, čímž porušila základní zásadu pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 nařízení (EU) 2016/679 a spáchala přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.

/9/ Za uvedené skutky byla společnost [REDAKCE] ve výroku B) III. rozhodnutí uložena pokuta ve výši 99.000 Kč.

/10/ Ve výroku C) I. rozhodnutí byla společnost [REDAKCE] uznána vinnou tím, že jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 klientů obviněné společnosti [REDAKCE], nejméně z nedbalosti nebyla schopna v rozporu s čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 ke dni 6. května 2025 doložit udělení souhlasu se zpracováním osobních údajů ve vztahu ke zpracování osobních údajů, spočívajícímu v použití osobních údajů klientů obviněné společnosti [REDAKCE] uložených v informačním systému [REDAKCE] obviněné společnosti [REDAKCE] pro účely nabídky finančních, investičních a obdobných produktů, k němuž došlo v období od 2. června 2020 nejméně do 1. července 2020, a jehož právním základem měl být udělený souhlas subjektů údajů ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, a to nejméně v případě 250 subjektů údajů, které jsou uvedeny v příloze 3 rozhodnutí, čímž porušila základní zásadu pro zpracování osobních údajů podle čl. 7 nařízení (EU) 2016/679 a spáchala tak přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.

/11/ Dále byla ve výroku C) rozhodnutí společnost [REDAKCE] uznána vinnou tím, že jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 klientů obviněné společnosti [REDAKCE] nejméně z nedbalosti nebyla schopna v rozporu s čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 ke dni 6. května 2025 doložit dodržení zásady korektnosti a transparentnosti podle čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 spočívající v poskytnutí informací subjektům údajů podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 ve vztahu ke zpracování osobních údajů klientů obviněné společnosti [REDAKCE] v období od 2. června 2020 do 1. července 2020, a to pokud jde o osobní údaje nejméně [REDAKCE] subjektů údajů, které jsou uvedeny v příloze 3 rozhodnutí, čímž porušila základní zásadu pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 nařízení (EU) 2016/679, a tím spáchala přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. Za uvedené skutky pak byla společnost [REDAKCE] ve výroku C) rozhodnutí uložena pokuta ve výši 124.000 Kč.

/12/ Společnosti [REDAKCE] nebylo prokázáno spáchání skutků, o nichž se vedlo řízení, tedy spáchání přestupků podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., spočívající v porušení základní zásady pro zpracování osobních údajů podle čl. 7 nařízení (EU) 2016/679 a v nedodržení dodržení zásady korektnosti a transparentnosti podle čl. 5 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 spočívající v poskytnutí informací subjektům údajů podle čl. 14 nařízení (EU) 2016/679, a proto bylo řízení vedené vůči této společnosti výroky sub D) I. a II. rozhodnutí zastaveno.

/13/ Proti rozhodnutí, které bylo všem obviněným společnostem doručeno dne 12. května 2025, podaly společnost [REDAKCE] i společnost [REDAKCE] dne 27. května 2025 řádný rozklad. Společnost [REDAKCE] podala proti rozhodnutí dne 27. května 2025 blanketní rozklad, který doplnila svým podáním ze dne 3. června 2025. Správní orgán prvního stupně pak všechny obviněné společnosti obeslal stejnopisy podaných rozkladů s výzvou ohledně možného vyjádření k nim. Tuto možnost využila společnost [REDAKCE] a společnost [REDAKCE], aniž by však jejich podání obsahovala novou argumentaci.

II. Obsah rozkladů

A. Rozklad společnosti

/14/ Společnost v rozkladu označila rozhodnutí ve výrocích A) I. až IV. za nesprávné a nezákonné, a proto navrhla řízení zastavit, jelikož spáchání příslušných přestupků nemělo být prokázáno; alternativně navrhla rozhodnutí zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení.

/15/ Svůj požadavek společnost odůvodnila tím, že měly být nesprávně hodnoceny vybrané důkazy a nebyla odstraněna rozporná skutková zjištění či pochybnosti z nich vyplývající. Zároveň neměly být vyjasněny skutečnosti, které dokládají legální postup, což se týká zejména příslušné e-mailové komunikace, a dále byla bez dalšího převzata vyjádření osob z civilního řízení, čímž byla společnosti upřena možnost hájit se a uplatňovat svá práva. Stejně tak nebyly vyjasněny vztahy mezi sesterskými společnostmi a dopady tohoto na zpřístupnění osobních údajů, zejména nebylo zkoumáno, z jaké pozice dané osoby přistupovaly do systému. Odpovědnost za zpracování v roli správce pak po udělení souhlasu měla přejít od společnosti na příjemce. Pro vyjasnění sporných skutečností mělo být přistoupeno k vyslechnutí relevantních osob, místo toho však bylo na základě náhodného výběru osloveno cca 100 dotčených subjektů údajů s dotazy, zda prostřednictvím společnosti prodali svoji nemovitost a zda byli osloveni ohledně možností příslušného investování, což ale k žádnému vyjasnění nevedlo.

/16/ Údajně rozporná tvrzení, na něž je poukazováno v bodech 23, 24 a 36 rozhodnutí, měla být podle názoru společnosti objasněna v rámci námitek k protokolu o kontrole ze dne 27. července 2023. Poukazuje-li Úřad v rozhodnutí (např. v bodě 27) na vztah některých doložených prohlášení primárně k právnické osobě, měl pominout, že byly zpřístupněny osobní údaje fyzické osoby vystupující jako zástupce takové právnické osoby.

/17/ Společnost je přesvědčena, že splnila svoji povinnost doložit udělení souhlasů se zpracováním osobních údajů, a to v roce 2023 prostřednictvím téměř 300 prohlášení a dalších téměř 150 prohlášení doložených v dubnu 2025, prostřednictvím nepřímých vyjádření v rámci interní e-mailové komunikace nebo vyjádření osob zaznamenaných v příslušném soudním protokolu, prostřednictvím dohody o spolupráci se společností a prostřednictvím připraveného vzoru souhlasu, přičemž společnost byla připravena k dalšímu dokladování a na podporu svých tvrzení, pokud jde o prokazování souhlasu se zpracováním osobních údajů, uvedla názory odborné veřejnosti či výkladová stanoviska. Zpracování pak mělo být méně invazivní, osobní údaje byly zpřístupněny pouze jednorázově, a proto lze akceptovat nižší nároky na doložitelnost souhlasu, jehož dlouhodobé uchovávání by odporovalo zásadě minimalizace [čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679], přičemž nemá být relevantní argument Úřadu, podle něhož příslušné osobní údaje byly obsaženy ve smlouvách se skartační lhůtou v délce 10 let, jelikož se jedná o zpracování prováděné pro jiný účel. Stejně tak v rámci řízení nezazněly žádné

skutečnosti, které by měly dokládané udělení souhlasů zpochybňovat, za což nelze považovat příslušný novinový článek anebo doložení pouze 280 udělených souhlasů, z něhož měla být vyvozována pravděpodobnost absence souhlasu ve vztahu ke všem dotčeným subjektům údajů. To se společnost [REDAKCE] jeví zvláštní, jelikož následně bylo požadováno doložení souhlasu ve vztahu k zřejmě náhodně zvolenému vzorku 250 subjektů údajů.

/18/ Ohledně požadované skartační lhůty 3 let pro dokladování souhlasu se zpracováním osobních údajů společnost [REDAKCE] uvedla, že v době zahájení tohoto řízení již uplynuly více než 3 roky od jejich získání, přičemž společnost [REDAKCE] neměla informace o zájmu Úřadu týkajícího se spolupráce se společnostmi [REDAKCE]. Aplikovaná lhůta 1 roku pak má reflektovat rizika spojená se zpracováním osobních údajů pro samotný subjekt údajů.

/19/ Společnost [REDAKCE] upozornila, že se podle rozhodnutí měla dopustit přestupku spočívajícího v neschopnosti doložit udělení souhlasů a dále přestupku spočívajícího v neschopnosti doložit splnění informační povinnosti. Jelikož však souhlas musí být podle čl. 4 bodu 11 nařízení (EU) 2016/679 mj. konkrétním a informovaným projevem vůle, je zřejmé, že přestupek spočívající v neschopnosti doložit splnění informační povinnosti musí být konzumován přestupkem spočívajícím v neschopnosti doložit udělení souhlasů. Společnost [REDAKCE] se tedy domnívá, že je postihována dvakrát.

/20/ Společnost [REDAKCE] Úřadu vytkla i procesní vady, které měly spočívat jednak v překročení předmětu kontroly, kterou bylo zahájeno předmětné řízení. Řízení pak mělo být zatíženo i jeho neúměrnou délkou, složitostí a nepřehledností i nadbytečným zatěžováním účastníků, což bylo ilustrováno provedením shrnutí průběhu řízení.

/21/ Co se týká uložené pokuty, společnost [REDAKCE] uvedla, že nebyla správně aplikována absorpční zásada, jelikož v úvaze o výši pokuty nebylo přezkoumatelným způsobem určeno, jaká konkrétní výše pokuty se ukládá za nejzávažnější přestupek, a nebylo ani určeno, jak se na výši pokuty podílí další přestupek. Dále neměly být zohledněny skutečnosti uvedené v čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679, zejména nebylo zohledněno, že povaha, závažnost a délka trvání případného porušení byla zanedbatelná, nemělo být prokázáno žádné porušení povinností společností [REDAKCE], která se dříve žádného porušení povinností v souvislosti se zpracováním osobních údajů nedopustila, vždy (po dobu téměř 4 let) s Úřadem spolupracovala, přičemž vytýkané jednání se netýkalo údajů zvláštní povahy. Vyměřená pokuta pak je nepřiměřená, a to i ve vztahu k pokutám uloženým ostatním obviněným společností.

B. Rozklad společnosti [REDAKCE]

/22/ Společnost [REDAKCE] rozkladem napadla výroky B) I. až IV. rozhodnutí. V této souvislosti především konstatovala, že skutkový stav nebyl zjištěn správně a bez důvodných pochybností, a jednání, které je jí kladeno za vinu, nemá oporu ve shromážděných důkazech. Nadto rozhodnutí ve výrocích B) I. a II. má přinášet další verzi předmětných skutků, aniž by na ni mohla reagovat, a proto i s ohledem na délku řízení i prodlevy mezi jednotlivými úkony navrhuje společnost [REDAKCE] řízení vedené vůči ní zastavit.

/23/ Konkrétně společnost [REDAKCE] uvedla, že přístup do databáze společnosti [REDAKCE] nikdy neměla, ani o tomto nejednala, a tudíž k předmětnému zpracování nemělo dojít. Úřad svůj závěr o zpřístupnění opírá o příslušnou e-mailovou komunikaci, aniž by však ověřil její autentičnost, stejně tak nebyla nijak ověřena autentičnost příslušných databází. Dále, podle konstatování společnosti [REDAKCE] z protokolů z jednání před Obvodním soudem pro Prahu 3 použitých Úřadem jako důkaz, také nevyplyvá nic ohledně zpracování inkriminovaných osobních údajů společnosti [REDAKCE] přičemž zjištění prezentovaná Úřadem mají být ve zjevném rozporu s predestřeným textem.

/24/ Společnost [REDAKCE] dále uvedla, že právním základem pro předmětné zpracování nemusel být nutně souhlas podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, ale mohl jím být oprávněný zájem podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679, který by společnost [REDAKCE] nebyla povinna dokládat. Zároveň má Úřad v bodě 122 rozhodnutí připouštět, že předmětné údaje byly shromážděny za účelem realizace vlastní činnosti. Také nemá být zřejmé, proč by nemělo být dostatečné doložení 280 souhlasů se zpracováním osobních údajů dodaných společností [REDAKCE], a z jakého důvodu tedy Úřad určil 250 jiných subjektů údajů náhodně vybraných z dubiozních seznamů. Z obsahu spisu pak nelze s jistotou zjistit, zda společnost [REDAKCE] vůbec měla k dispozici nějaké osobní údaje, ani jaké subjekty údajů měla oslovit, aniž by k tomu byla oprávněna. Co se týká informační povinnosti podle čl. 14 nařízení (EU) 2016/679, vůbec nebylo vzato v úvahu, že oslovení by tuto informaci získali nejpozději při prvním kontaktu, přičemž předmětné osobní údaje měly být zpracovávány necelý měsíc.

/25/ V neposlední řadě společnost [REDAKCE] v rozkladu argumentovala, že ačkoli Úřad uvedl, že základní doba pro možnost doložení splnění povinnosti správce podle čl. 7 a čl. 14 nařízení (EU) 2016/679 jsou 3 roky, tato doba vzhledem k údajnému porušení povinností, k němuž mělo dojít v červnu 2020, a zahájení kontroly v červnu 2023, marně uplynula. Výroky B) I. a II. rozhodnutí pak mají být neurčité, jelikož nespecifikují, jaká základní zásada pro zpracování osobních údajů byla porušena, nejasné je také odůvodnění ve vztahu k těmto výrokům. Není jasný ani důvod analýzy údajů týkajících se pracovníků společnosti [REDAKCE] popisované v bodech 32 a 34 rozhodnutí. V bodech 43 až 45 rozhodnutí nebyly řádně vypořádány námitky proti kontrolním zjištěním, problematický je i důvod ústního jednání zamýšleného uskutečnit dne 31. července 2024, k němuž se žádný z předvolaných svědků nedostavil, přičemž Úřad toto jednání považoval za nezbytné, aniž by se dále pokoušel o jeho uskutečnění.

/26/ Dále bylo připomenuto, že společnost [REDAKCE] je v likvidaci a stanovený roční obrát z roku 2023 vzatý v úvahu při stanovení výše pokuty je neaktuální.

C. Rozklad společnosti [REDAKCE]

/27/ [REDAKCE] rozkladem napadla výroky C) I. až IV. rozhodnutí. V této souvislosti především konstatovala, že její vina nebyla dostatečně prokázána, řízení předcházející vydání rozhodnutí trpí procesními vadami, přičemž uložená pokuta má likvidační charakter, a proto navrhla řízení vedené vůči ní zastavit.

/28/ Konkrétně společnost [redacted] poukázala na neexistenci důkazu o tom, že by všechny osoby uvedené v předmětné příloze 3 byly zaneseny v informačním systému [redacted] i o tom, že by společnost [redacted] tyto údaje zpracovávala, resp. zda osoby s přístupem do informačního systému [redacted] je měli jako pracovníci společnosti [redacted] nebo společnosti [redacted], přičemž u některých důkazů lze mít pochybnosti o zákonnosti jejich získání.

/29/ Společnost [redacted] pak zpochybnila autenticitu e-mailové komunikace použité jako důkazní prostředek. K tomu doplnila, že u ní v září roku 2020 došlo k bezpečnostnímu incidentu, v jehož důsledku došlo ke stažení dat včetně e-mailové komunikace, přičemž všechny e-maily předané podezřelou osobou z tohoto incidentu, což má být podle společnosti [redacted] pan [redacted] považuje za procesně nepoužitelné.

/30/ Zároveň, jak uvedla společnost [redacted] existují indicie ohledně legálnosti zpracování získaných osobních údajů, jelikož tyto jí byly poskytnuty na základě dohody o spolupráci se společností [redacted], která v této souvislosti deklarovala souhlas jednotlivých subjektů údajů, a společnost [redacted] tudíž jednala v dobré víře, přičemž souhlasy měla disponovat společnost [redacted]. Kromě toho společnost [redacted] nemohla ovlivnit, kdy společnost [redacted] předmětné souhlasy skartuje. Nesprávný má být také závěr Úřadu, že by společnost [redacted] určila účel a prostředky shromáždění osobních údajů. Zároveň není zřejmé, zda i pro případ možného přístupu do aplikace [redacted] šlo k aktivnímu využití, jelikož tzv. navolávání klientů není možno jednoznačně přičíst ani společnosti [redacted] Z ani společnosti [redacted], přičemž na neoprávněné kontaktování v rámci tohoto případu si žádný z klientů společnosti [redacted] nestěžoval. Společnost [redacted] tedy je přesvědčena, že měla právní titul ke zpracování předmětných osobních údajů v podobě souhlasu nebo oprávněného zájmu, a k poskytnutí příslušných informací o zpracování podle čl. 14 nařízení (EU) 2016/679 mohlo dojít na začátku telefonního rozhovoru, a pokud k této komunikaci nedojde, porušení čl. 14 nařízení (EU) 2016/679 nelze indikovat.

/31/ Úvaha Úřadu o tom, že schopnost správce doložit udělení souhlasu musí trvat po dobu, aby právní předpisy již neumožňovaly uložení pokuty, a tedy musí přesahovat tříletou promlčecí dobu, nemá podle společnosti [redacted] oporu v žádném právním předpisu a působí tedy svévolně. V tomto případě by se však jevila jako přiměřená doba jednoho roku odpovídající méně závažným přestupkům a také i standardním skartačním lhůtám v běžné praxi.

/32/ Společnost [redacted] také uvedla, že ve spisu není obsažen žádný dokument indikující souhlas [redacted] y proti kontrolním zjištěním v rámci rozhodnutí, navíc neměla možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, jelikož příslušné sdělení jí bylo doručeno dne 28. dubna 2025 a termín pro seznámení byl stanoven na den 24. dubna 2025. Stejně tak se opakovaně měnil popis skutků, přičemž o poslední změně společnost [redacted] nebyla informována.

/33/ Výše uložené pokuty pak nemá odpovídat ekonomické situaci společnosti [redacted] která je dlouhodobě špatná, a pokuta tak působí likvidačně. Výměr pokuty vychází z tří roky staré uzávěrky, která je neaktuální, a společnost [redacted] nyní nevykonává žádnou ekonomickou činnost a je zcela nemajetná, mj. v důsledku exekuce vedené k vymožení částky odpovídající platbám úpadce [redacted] prohlášeným soudem za neúčinné vůči věřitelům uvedené společnosti. do majetkové podstaty uvedeného úpadce. O finanční situaci společnosti [redacted] pak mají vypovídat předložené dokumenty. Nadto, jak se společnost [redacted] domnívá, jednání, které je jí kladeno za vinu, je nanejvýše nízké míry závažnosti, nikoli střední, jak uvádí rozhodnutí.

III. Posouzení odvolacím orgánem

/34/ Na základě rozkladů podaných obviněnými společnostmi odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání, a v této souvislosti se zabýval i argumentací obviněných společností uvedenou v rozkladech.

/35/ Odvolací orgán především, co se týká doložení stavu věci, uvádí, že správní orgán prvního stupně na základě shromážděných podkladů konstatoval, že ze svědecké výpovědi [redacted] učiněné v rámci řízení před Obvodním soudem pro Prahu 3 sub sp. zn. 7 C 82/2022 vyplývá, že působil jako koordinátor pro obě obviněné společnosti [redacted] a [redacted] působil na pozici podobně ředitel na základě smlouvy o výkonu manažerské funkce a ve vztahu k obviněné společnosti [redacted] působil také jako vázaný zástupce. Z e-mailové zprávy s předmětem „ [redacted] 2. června 2020 je zřejmé, že [redacted] svou adresu [redacted] její přihlašovací údaje (login a heslo) do informačního systému [redacted] její odpověď na tento e-mail pak vyplývá, že pro ni zřízený přístup do informačního systému [redacted] byl funkční. Z další e-mailové zprávy s předmětem [redacted] ze dne 2. června 2020 vyplývá, že [redacted] odeslal mj. [redacted]

tak měl správní orgán prvního stupně za prokázané, že obviněná společnost zpřístupnila výše uvedeným osobám užívajícím e-mailové adresy s doménou [redacted] svůj informační systém [redacted] osobními údaji svých klientů. Zpřístupnění informačního systému [redacted] obviněná společnost [redacted] ve vztahu k obviněné společnosti [redacted] výslovně, přes prvotní popření této skutečnosti, potvrdila. Obviněná společnost [redacted] pak ve svém vyjádření ze dne 12. června 2023, čj. UOOU-02462/23-19, uvedla, že měla se společností [redacted] uzavřenu smlouvu o tipařské činnosti, jejímž předmětem bylo tzv. tipování klientů [redacted] pro společnost „ [redacted] za

účelem uzavření obchodu (prodej směnek pro společnost [redacted]). Úkolem obviněné společnosti [redacted] mělo být klientům zavolat a nabídnout jim investici (směnku) společnosti [redacted] přičemž uvedla, že slíbenou excelovou tabulku ve formátu [redacted] obdržela v červnu. Dále ve vyjádření uvedla, že „kontakty vytěžili a provedli několik telefonátů“ a v souvislosti s tím „společnost [redacted] slali zpětnou vazbu“.

/36/ Dále bylo správním orgánem prvního stupně shledáno, že ze svědeckých výpovědí učiněných v rámci řízení před Obvodním soudem pro Prahu 3 ve věci sp. z. [redacted] vyplývá, že obviněné společnosti [redacted]

vypovědi [redacted] jak je zřejmé, že osoby působící pro obviněné společnosti [redacted] a [redacted] používaly e-mailové adresy s doménou [redacted]. Z e-mailu s předmětem [redacted] ze dne 1. června 2020 zaslal [redacted]

získaných od obviněné společnosti. [redacted] ná volající osoba volanému subjektu údajů sdělit, že zastupuje společnost [redacted]. Z e-mailu s předmětem [redacted] ze dne 2. [redacted] od počátku zpřístupnění Informačního systému [redacted] bylo záměrem využití informací o klientech společnosti [redacted] reality k nabídce nejen směnec, ale i fondů [redacted] k čemuž bylo nezbytné mít status vázaného zástupce. Uvedený e-mail byl zastan [redacted]

/37/ Odvolací orgán k tomu doplňuje, že z výpisů z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze je také zřejmé významné personální a majetkové propojení společnosti [redacted] s [redacted]. [redacted] zejména lze poukázat na skutečnost, že [redacted] (nyní již jen jako [redacted]) je již od 14. prosince 2018 jednatelkou společnosti [redacted] a od ledna 2021 také její jedinou společnicí [redacted] od 27. února 2018 až do 19. ledna 2021 měla totožné sídlo se společností [redacted], přičemž společnost [redacted]

umístěno sídlo společnosti [redacted] Od 24. února 2021 do 19. října 2024 na této adrese [redacted] sídlila podle výpisu z obchodního rejstříku také další společnost, v níž se prolínali na pozicích jednatelů anebo společníků tytéž osoby, a to společnost [redacted] do 12. listopadu 2021 jako

¹ Ide o společnost, u níž úpadek byl zjištěn usnesením Městského soudu v Praze ze dne 11. května 2021; Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 13. října 2021 pak rozhodl o blížné insolvenční řízení této společnosti (prov. insolvenční řízení).
na:
na:

dostupný na

jednání lze přičíst oběma těmto obviněným. Takovéto propojení pak dokládá i dokumentace postoupená Obvodním soudem pro Prahu 3 (sub č. 7 C 82/2022-573), přičemž, jak sám soud uvedl

ze dvou důvěryhodných zdrojů, není založen žádný důvod k pochybnostem o jejich správnosti, a tedy k jejich dalšímu prověřování.

/41/ Odvolací orgán konstatoval, že 250 souhlasů se zpracováním osobních údajů, které měly být každou z obviněných společností prokázány, bylo vybráno ze souborů získaných v rámci kontrolní činnosti, a jednalo se tedy o požadavek vztahující se vždy pouze k části dotčených subjektů údajů, což zjevně představovalo ve vztahu k obviněným společnostem výhodnější postup, jelikož v zásadě by bylo nutno prokázat udělení souhlasů ve vztahu ke všem dotčeným subjektům údajů. Udělení souhlasu je třeba prokázat individuálně vůči každému dotčenému subjektu údajů, a tudíž je třeba odmítnout jako nedostatečné podklady, na které odkazovala společnost v rámci rozkladu (např. předložený vzor souhlasu, smlouva o předávání osobních údajů se společností nebo, e-mailová komunikace obsahující konstatování) podrobněji srov. komplexní odůvodnění rozhodnutí v doložit souhlas se pak nelze zprostit předáním osobních údajů dalšímu správci, jak se domnívá společnost kterou i po předání, resp. zpřístupnění, osobních údajů obviněným společnostem i nadále váže povinnost doložit legalitu takového předání či zpřístupnění.

/42/ Ohledně opačné rozkladové námitky vznesené společností podle níž souhlasy subjektů údajů měla k dispozici společnost je nutno připomenout, že jsou-li osobní údaje předány dalšímu správci (jako v tomto případě), právě tento další správce je povinen určit účel a prostředky zpracování, mj. protože ve smyslu čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 odpovídá za dodržení čl. 5 odst. 1 tamtéž, tedy za to, že budou osobní údaje shromažďovány pouze pro určité výslovně vyjádřené a legitimní účely. Tedy i on je povinen být schopen doložit udělení příslušného souhlasu subjektů údajů se zpracováním.

/43/ Pokud by měl být právním základem oprávněný zájem podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679, jak uvedly v rozkladu společnosti je předně potřeba uvést, že odst. na který tato rozkladová námitka odkazuje, reaguje na tvrzení společnosti že nezpracovávala osobní údaje klientů společnosti uvedených ve výzvě k doložení jejich souhlasu se zpracováním. Správní orgán prvního stupně k tomu uvádí, že ke zpracování těchto osobních údajů došlo přinejmenším tím, že je společnost romáždila, tedy získala od společnosti v důsledku zpřístupnění informačního systému (k tomu srov. zejména body 36 až 48 odůvodnění rozhodnutí). A právě k tomuto zpracování, které bylo provedeno za účelem umožnění následného oslovení s nabídkou finančních a investičních produktů, tj. za účelem realizace vlastní obchodní činnosti, se rozhodnutí odkazuje. Společnost byla shledána vinnou v souvislosti s tím, že nedoložila právní titul pro shromáždění osobních údajů předmětných subjektů údajů, přičemž, jak vysvětlil správní orgán prvního stupně, je v tomto případě jediným právním titulem, který připadá v úvahu, právě souhlas. Argumentace oprávněným zájmem k případnému navazujícímu

zpracování (oslovování subjektů údajů s nabídkou investičních produktů) je tedy zcela irelevantní ve vztahu k nedoložení existence právního titulu k prvotnímu zpracování – získání osobních údajů subjektů údajů, které by obviněné společnosti následně oslovovaly. Legálnost prvotního zpracování předmětných osobních údajů spočívajícího v jejich shromáždění bez souhlasu jako řádného právního titulu (udělení souhlasů obviněné společnosti [redacted] nedoložily) je pak zcela zásadní podmínkou *sine qua non* pro případnou legálnost navazujícího zpracování na základě oprávněného zájmu. Na okraj lze poznamenat, že není pravdivé tvrzení, že by správce nebyl povinen takový právní základ zpracování osobních údajů dokládat, jelikož povinnost takového dokladování, tedy dokladování dodržení zásady zákonnosti, vyplývá z čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679. Pro případ aplikace čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679 by bylo navíc nutno doložit provedení tzv. balančního testu prokazujícího, že oprávněné zájmy správce (pokud existují) převažují nad zájmy nebo základními právy a svobodami subjektů údajů na ochraně jejich osobních údajů.

/44/ Co se týká doby uchovávání souhlasu, odvolací orgán se ztotožňuje s argumentací správního orgánu prvního stupně, podle níž nařízení (EU) 2016/679 nestanoví výslovně konkrétní časový úsek, po nějž je správce osobních údajů, jenž zakládá zpracování osobních údajů na právním základu souhlasu podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, povinen být schopen předchozí udělení souhlasu subjektem údajů se zpracováním osobních údajů doložit, nicméně je třeba vycházet z účelu a smyslu této povinnosti stanovené v čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679. Jak podrobněji vysvětlil správní orgán prvního stupně v rozhodnutí (srov. zejména body 81 až 84 odůvodnění), a odvolací orgán na toto podrobné zdůvodnění odkazuje, lze konstatovat, že povinnost správce osobních údajů být schopen doložit udělení souhlasu podle čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, která vzniká již v okamžiku jeho udělení, nadále trvá po dobu překračující vlastní zpracování osobních údajů dotčeného subjektu údajů. Účelem a smyslem této povinnosti stanovené správci totiž je, aby správce byl zejména vůči dozorovému úřadu i následně schopen doložit, že dané zpracování osobních údajů probíhalo v souladu se zásadou zákonnosti v užším smyslu (z hlediska existence platného právního základu zpracování), a tedy mj. předejít riziku možného správního postihu ze strany dozorového úřadu. Proto základní doba, po kterou správce musí být schopen doložit udělení souhlasu se zpracováním osobních údajů, musí pokrývat, resp. přesahovat tříletou promlčecí dobu podle zákona č. 250/2016 Sb., a je třeba ji odvozovat ode dne ukončení zpracování nikoli od okamžiku získání souhlasu, jak se domnívá společnost [redacted]. Tato doba se dále s ohledem na okolnosti případu může prodlužovat (důvodem může být např. zahájení kontroly zpracování osobních údajů jako v tomto případě, zahájení správního řízení o uložení nápravného opatření či o přestupku, podání stížnosti subjektu údajů apod.).

/45/ V této souvislosti pak je třeba konstatovat, že souhlasy byly společností [redacted] nedůvodně likvidovány, přestože byla dne 13. října 2021, tedy výrazně před uplynutím promlčecí doby podle zákona č. 250/2016 Sb., zahájena ve vztahu k této společnosti kontrola (obdobné zjevně platí ohledně společnosti [redacted] u níž byla kontrola zahájena dne 27. července 2022, nikoliv v červnu 2023, jak uvedla v rozkladu). Co se týká společnosti [redacted] lze takové počínání považovat za účelové, mj. vzhledem k tomu, že osobní údaje v obdobném rozsahu jako by měly být poskytnuty v rámci souhlasu, jsou obsaženy ve smlouvách se skartační lhůtou v délce 10 let, sice zpracováváné pro jiný účel, jak uvedla

společnost [REDAKCE], nicméně při totožné míře rizika zneužití zpracovávaných osobních údajů. Lhůta jednoho roku pro uchování souhlasu se zpracováním osobních údajů, tvrzená společností [REDAKCE] je zcela neakceptovatelná, jelikož nedoložení souhlasu představuje závažnější porušení nařízení (EU) 2016/679, tedy porušení základní zásady zpracování osobních údajů. Nicméně vzhledem k tomu, že u této společnosti nebyla vedena kontrola, a také vzhledem k tomu, že přestupkové řízení bylo zahájeno těsně před uplynutím 3leté promlčecí lhůty, odvolací orgán zrušil výroky uvedené v bodě C) rozhodnutí, byť považuje za prokázané, že tato obviněná předmětnými osobními údaji disponovala. V této souvislosti odvolací orgán dále uvádí, že obdobné závěry jako ve vztahu k doložení souhlasu se zpracováním osobních údajů je nutno vztáhnout i ohledně doložení plnění informační povinnosti podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679, a z těchto důvodů byl zrušen i výrok uvedený v bodě C) rozhodnutí, týkající se přestupku spočívajícího v neplnění povinností podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679.

/46/ Pokud jde o informační povinnosti podle čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679, lze uvést, že společnost [REDAKCE] a společnost [REDAKCE] zcela rezignovaly na konkrétní doložení splnění informační povinnosti podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679, byť k tomu byly povinny ve smyslu čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679, resp. se omezily na vyslovení obecných úvah o tom, že jim tato povinnost nevznikla, a to z důvodu neexistence zpracování nebo protože zpracování bylo ukončeno před uplynutím lhůty podle čl. 14 odst. 3 písm. c) nařízení (EU) 2016/679. Odvolací orgán shledává tyto námitky jako nepřípadné, a pokud jde o vznik informační povinnosti podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679, odkazuje na posouzení správního orgánu prvního stupně.

/47/ Společnost [REDAKCE] ve vztahu k doložení splnění informační povinnosti podle čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 argumentovala, že přestupek spočívající v neschopnosti doložit splnění této informační povinnosti musí být konzumován přestupkem spočívajícím v neschopnosti doložit udělení souhlasů, s čímž se odvolací orgán ztotožnil, jelikož souhlas měl být získáván právě pro účely stanovené předmětnou klauzulí souhlasu, nikoli pro odlišné účely. Proto odvolací orgán přistoupil ke zrušení výroku A) II. rozhodnutí. Ve vztahu k informační povinnosti podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 však odvolací orgán připomíná, že přestupek spočívající v neschopnosti doložit udělení souhlasu nemůže konzumovat přestupek spočívající v neschopnosti doložit splnění této informační povinnosti, jak byly tyto přestupky kvalifikovány vůči společnosti [REDAKCE] a to s ohledem na rozdílný rozsah informací poskytovaných subjektům údajů podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679 a podle čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 i rozdílný okamžik jejich poskytnutí. Stejně tak nelze směřovat povinnost doložit právní základ zpracování s plněním informační povinnosti podle čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/679. Tato informační povinnost totiž svědčí subjektu údajů, aby se ve věci zorientoval, případně uváděné informace zpochybnil, uplatnil námitku apod., i když se následně zjistí, že informace byla nesprávná, resp. právě proto, aby se mj. aktivitou subjektu údajů zjistilo, že informace je nesprávná např. ve smyslu neexistence řádného právního titulu, tedy souhlasu. Uvedené platí obdobně i ve vztahu ke společnosti [REDAKCE] s ohledem na závěry ohledně časového vymezení povinnosti doložit splnění povinností správce, konstatované v odst. 45 výše, a na to navazující zastavení řízení vůči této společnosti, je však taková úvaha již irelevantní.

/48/ Co se týká tvrzení společnosti [REDAKCE] ohledně bodů 23, 24 a 36 rozhodnutí, odvolací orgán shledal, že pouze popisují postupný vývoj tvrzení společnosti [REDAKCE] v průběhu kontroly, aniž by však byly v těchto souvislostech vyvozovány jakékoli důsledky. Ohledně tvrzení společnosti [REDAKCE], podle něhož rozhodnutí (má se jednat např. o bod 27) nedůvodně pomíjí ty souhlasy, které se vztahují primárně k právnické osobě, protože v této souvislosti byly zpřístupněny osobní údaje podepisující fyzické osoby, která danou právnickou osobu zastupovala, je třeba uvést, že nařízení (EU) 2016/679 se vztahuje pouze na osobní údaje, tj. informace vztahující se k fyzickým, nikoli právnickým osobám, a tudíž souhlas se zpracováním údajů vztahených primárně k právnické osobě je z pohledu tohoto řízení zcela irrelevantní. Skutečnost, že fyzická osoba jednala jako zástupce právnické osoby při udělení souhlasu k předání údajů takové právnické osobě jako klienta společnosti [REDAKCE] reality dalším správcům (mj. [REDAKCE] za účelem nabídky jejich služeb, nelze považovat za souhlas této fyzické osoby ve smyslu nařízení (EU) 2016/679 s předáním jejích osobních údajů těmto správcům za účelem nabídky jejich služeb této fyzické osobě. Nehledě na výše uvedené se tento argument vztahuje pouze k 280 prohlášením o udělení souhlasu s předáním osobních údajů, které předložila společnost [REDAKCE] v rámci námitek podaným proti zjištěním uvedeným v kontrolním protokolu, a netýkají se žádného z [REDAKCE] subjektů údajů uvedených v příloze 1 rozhodnutí, jejichž souhlasy byla společnost [REDAKCE] yzvána doložit.

/49/ Pokud jde o výtku společnosti [REDAKCE] ohledně překročení předmětu kontroly, kterou mělo být zahájeno předmětné [REDAKCE] a uvést, že předmět kontroly zahrnoval též dodržování povinností podle čl. 5, 6, 12 až 22 nařízení (EU) 2016/679 (vizte bod „Předmět kontroly“ protokolu o kontrole čj. UOOU-03510/21-37 ze dne 1. června 2023), a tudíž tuto výtku odvolací orgán odmítl. Nadto je třeba upozornit, že traktované přestupkové řízení bylo zahájeno oznámením o zahájení společného řízení čj. UOOU-02462/23-13 ze dne 1. června 2023. Odvolací orgán se zabýval rozkladovými námitkami ohledně délky a průběhu řízení, k čemuž uvádí, že nebylo shledáno porušení procesních předpisů, které by způsobovalo nezákonnost napadeného rozhodnutí.

/50/ K výtce společnosti [REDAKCE], podle níž rozhodnutí má ve výrocích B) I. a II. přinášet další verzi předmětných skutků a dostatečně nespecifikuje, jaké základní zásady zpracování osobních údajů měly být porušeny, odvolací orgán konstatoval, že je vedena pouze v obecné rovině. Odvolací orgán v této souvislosti neshledal, že by se formulace výroků B) I. a II. rozhodnutí jakkoli vymykala popisu skutků naposledy vymezených přípisem čj. UOOU-02462/23-161 ze dne 21. března 2025, jakož i čj. UOOU-02462/23-176 ze dne 11. dubna 2025. Výroky B) I. a II. rozhodnutí konstatují porušení čl. 6 odst. 1 písm. a), čl. 7 odst. 1, resp. 7, a čl. 14 nařízení (EU) 2016/679, což představuje jednoznačnou specifikaci porušení zásady zákonnosti, korektnosti a transparentnosti ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. a) a čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679, a tedy i specifikaci přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. Tvrzení společnosti [REDAKCE] podle něhož v bodech 43 až 45 rozhodnutí nebyly řádně vypořádány námitky proti kontrolním zjištěním, odvolací orgán shledal jako nesrozumitelné a tedy se jím nemohl zabývat, m [REDAKCE] s ohledem na skutečnost, že část odůvodnění rozhodnutí, na kterou společnost [REDAKCE] odkazuje, se námitek této

společnosti vůbec netýká, a popisuje skutková zjištění učiněná správním orgánem prvního stupně ve vztahu k prohlášením předloženým společností [REDAKCE]

/51/ Jak také konstatoval odvolací orgán, souhlas nadřízené osoby s tím, že budou námitky proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole vedené se společností [REDAKCE] reality čj. UOOU-03510/21-37 ze dne 1. června 2023 vyřízeny v rámci zahájeného správního řízení (srov. ustanovení § 14 odst. 3 zákona č. 255/2012 Sb., kontrolní řád), je obsažen v úředním záznamu čj. UOOU-03510/21-52 ze dne 21. září 2023. Námitky proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole vedené se společností [REDAKCE] čj. UOOU-02489/22-20 ze dne 31. května 2023 byly částečně vypořádány přípisem čj. UOOU-02489/22-29 ze dne 7. listopadu 2023, přičemž přípisem čj. UOOU-02489/22-27, doručeným dne 25. září 2023, byla kontrolovaná osoba vyrozuměna o tom, že námitky proti zbývajícím kontrolním zjištěním budou vyřízeny v rámci tohoto správního řízení (vedeného sub sp. zn. UOOU-02462/23). Se společností [REDAKCE] pak, jak již bylo uvedeno výše, žádná kontrola vedena nebyla. Dále bylo zjištěno, že společností [REDAKCE] byla výzva k seznámení se podklady pro vydání rozhodnutí odeslána přípisem čj. UOOU-02462/23-176 ze dne 11. dubna 2025, přičemž nevyužití tohoto institutu nelze přičítat k tíži Úřadu. O poslední změně vytýkaného skutku byla společnost [REDAKCE] informována přípisem čj. UOOU-02462/23-162 ze dne 21. března 2025, na něž reagovala přípisem ze dne 10. dubna 2025.

/52/ Pokud jde o uloženou sankci a její výši, odvolací orgán shledal, že správní orgán prvního stupně řádně zvážil všechny relevantní okolnosti a uložené pokuty dostatečně zdůvodnil. Pokuta uložená společnosti [REDAKCE] pak byla vzhledem ke zrušení výroku A) II. rozhodnutí redukována. K tomu odvolací orgán konstatuje, že se ztotožnil s hodnocením správního orgánu prvního stupně co do způsobu jejího výpočtu, a v tomto rozsahu plně odkazuje na body 176 až 193 rozhodnutí. Pokud jde o celkovou výši uložené pokuty, podle názoru správního orgánu prvního stupně se přestupek uvedený ve výroku A) II. napadeného rozhodnutí promítl jako přitěžující okolnost do celkové závažnosti přestupkového jednání společnosti [REDAKCE] tak, že odůvodňoval navýšení pokuty vyměřené za přestupek uvedený ve výroku A) I. rozhodnutí o 20 %. I s tímto posouzením se odvolací orgán ztotožnil. Proto při novém vyměření výše pokuty, po odpadnutí uvedené přitěžující okolnosti, bylo třeba (za jinak nezměněných okolností) její původní výši 3.993.000 Kč snížit o 20 % připadajících na odpadnutí přitěžující okolnost, tj. o 798.600 Kč. Odvolací orgán tedy upravil výši vyměřené pokuty tak, že pokuta za spáchání přestupku uvedeného ve výroku A) I. napadeného prvostupňového rozhodnutí činí 3.194.000 Kč, a to po zaokrouhlení na tisíce směrem dolů.

/53/ K rozkladové námitce společnosti [REDAKCE] ohledně údajně nepřiměřené výše pokuty pak odvolací orgán jednak odkazuje na snížení pokuty s ohledem na částečné zastavení řízení vůči této obviněné. V souvislosti se stanovením výše pokuty pak připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 8 Afs 25/2012-351 ze dne 29. ledna 2015 (bod 444. odůvodnění), podle něhož sice pokuta sama o sobě nesmí mít likvidační důsledky, nicméně „*má-li stanovení přiměřené výše pokuty vést k dosažení účelu trestu z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Pokud se pachatel dostal do závažných finančních problémů ještě před uložením pokuty v důsledku*

jiných okolností (ať již zaviněných nebo nezaviněných), je zřejmé, že bude pokutu pocítovat citelněji než subjekt, který není zatížen dluhy. Důsledkem předlužení pachatele však nemůže být automatická imunita vůči sankcím ukládaným v oblasti veřejného práva. Opačný závěr by zcela popřel účel trestu a narušil efektivitu prosazování práva hospodářské soutěže. Mohl by vést dokonce k absurdním důsledkům, kdy předlužený subjekt by se fakticky mohl chovat se na trhu libovolně a mohl by beztrestně páchat jakoukoliv protiprávní činnost, včetně té nejzávažnější. Takový závěr je třeba odmítnout.“ Obdobně vyznívají i další rozsudky, možno připomenout i např. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 10 Ads 140/2014-58 ze dne 14. srpna 2014 nebo rozsudek Krajského soudu v Ostravě čj. 78 Ad 5/2011-47 ze dne 21. srpna 2012 zdůrazňující nezbytnost výměru pokuty tak, aby představovala citelný zásah do majetkové sféry pachatele. K tomu je třeba dále připomenout i rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 78/2024–90 ze dne 1. srpna 2024 (bod 70 odůvodnění), podle kterého: „*Pouhý záporný výsledek hospodaření tak není důvodem pro konstatování likvidačního účinku pokuty. Pokud by tomu tak bylo, mohla by tato skutečnost vést k absurdním závěrům, jelikož např. subjektům dlouhodobě podnikajícím se ztrátou by nebylo vůbec možné uložit správní trest. Případné kontroly a následné trestání protiprávního jednání by vůči těmto subjektům pozbylo svůj smysl a účel.*“ Vyměřená pokuta tak koresponduje s uvedenou judikaturou.

/54/ Námitky společnosti [REDAKCE] ve vztahu k výši pokuty pak jsou s ohledem na zrušení výroků C) rozhodnutí bezpředmětné. Vzhledem ke zrušení výroků C) rozhodnutí ovšem byla upravena výše částky náhrady na náklady řízení ve vztahu ke společnosti [REDAKCE] a společnosti [REDAKCE] a to na základě principu uvedeného v bodě [REDAKCE] rozhodnutí, podle něhož je paušální částku nákladů řízení ve výši 1.000 Kč nutno rozdělit rovným dílem mezi společnosti, které byly uznány vinnými ze spáchání přestupků.

/55/ Společnost [REDAKCE] pak je v likvidaci, což v zásadě vylučuje jakékoliv úvahy ohledně toho, zda je uložena pokuta pro obviněnou likvidační či nikoliv. Jediný důsledek, který uložení pokuty může mít, je případná povinnost obviněné společnosti podat v důsledku neschopnosti dostát svým závazkům insolvenční návrh. Pokud jde o důvodnost výše uložené pokuty, platí judikatura odkazovaná ve vztahu k pokutě uložené společnosti [REDAKCE] obdobně.

/56/ Odvolací orgán tedy shledal v postupu správního orgánu prvního stupně určitá pochybení a argumentaci obviněných společností shledal jako částečně důvodnou, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí podle ustanovení § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze podat rozklad.

Praha 20. června 2025

Mgr. Jiří Kaucký
předseda
(podepsáno elektronicky)